

Namik Hujdurović

Kada sam tražio utjehu za odlazak

Uzvišeno je i veliko ime zemlja.
Velika je stvar poslije odlaska nazvati
se imenom rodne zemlje koja će
hraniti sljedbenike.

U daljinama leži moja vječnost kao nedokučiva
zvijezda na nebu. Putujem na konju pouzdanja
i želim dohvatići ruke vječnosti, mada znam da
još niko nije dohvatio ni zvijezde sa neba.

U daljinama leži moj kraj kao nategnuta nit pred
kidanje. Mada ne želim da odjašem u te bašte,
znam da ću jednom kleknuti kraj nagih krošnji,
jer sve je ovo igra koja teče kao paukova nit.
Kad se prekine, ili kada je nama dalje,
lišće se zove jesen, mi se zovemo - zemlja.